

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 11 februari 1927 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om medgivande för arrendatorn F. O. Hallgren av rätt till förnyad arrendeuppskattning eller lindring i arrendet.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 188, har herr *Gustafson* i Kasenberg hemställt, att riksdagen måtte besluta, att arrendatorn av komministerbostället $\frac{3}{4}$ mantal Tollebol nr 1 F. O. Hallgren måtte beviljas förnyad arrendeuppskattning eller lindring av nu utgående arrende.

Beträffande de skäl, som åberopas som stöd för denna framställning, hänvisas till motionen.

Genom den av kyrkomötet godkända och av Kungl. Maj:t och riksdagen antagna lagen den 21 maj 1926 (sv. förf.-saml. nr 104) avsågs att bereda lindring i vissa under högkonjunkturen ingångna arrendeavtal beträffande till ecklesiastikt ändamål anslagen jordbruksfastighet. Den tidsperiod, som i detta hänseende skall räknas till högkonjunkturen, har i lagen bestämts till åren 1917—1921. Det avtal, varigenom Hallgren övertagit omförmälda arrende, slöts så sent som under år 1923. Med hänsyn härtill och övriga i ärendet upplysta omständigheter, synes anledning saknas antaga, att högkonjunkturens förhållanden skulle utövat något inflytande på bedömandet av avtalets ekonomiska innebörd. På grund härav torde avgörande hinder möta att likställa det förevarande fallet med de i berörda lag avsedda. Utskottet anser sig därför ej kunna förorda motionärens förslag.

Utskottet.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att motionen II:188 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 februari 1927.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 6.